

Universitätsbibliothek Paderborn

Sacri sacerdotij defensio co[n]tra Lutheru[m]

Fisher, John

Coloniæ, 1525

VD16 F 1240

XXXII Adde q[uod] nusq[ue] ex scripturis Lutherus oste[ ]ndit Timotheu[m]
a Paulo fuisse baptizatu[m].

urn:nbn:de:hbz:466:1-30878

CONGRESSVS SECUNDVS

positæ, quæadmodū in actis. 9. cap. tradit, atq; ite p proph
 Acto. 15 tas & doctores, qñ iussu spūs in apostolatū segregabat. Sic pa
 Manusbis Ti
 mo:heo im
 positiæ sunt.
 riter & Timotheo manus bis erat impositæ, semel ut cōmuni
 fieri solet, post baptismū suscepit, de qua manuū impositi
 one ei facta scriptura nihil meminit. Et denuo, quū ordinaret
 epūs, de q; iā Paulus apte scribit. Nā pspicuū est ex uerborum
 ipsoꝝ circūstantia donū illud de quo loquit̄ Paulus erudien
 dæ plæbis causa Timotheo fuisse datū. Præmisit em̄ Paulus,
 donec uenero attēde lectioni, exhortationi, & doctrinæ. Quā
 obrē & palā est fuisse datū, quū ordinaret episcopus.

XXXII

Timothe⁹ nō
legit a Paulo
baptizatus

¶ Adde q; nusq; ex scripturis Lutherus ostēdit Timotheū
 a Paulo fuisse baptizatū. Circūcisum utiq; nō negam⁹ a Pau
 lo fuisse, quæadmodū in actis ca. 16. tradit. At baptizat⁹ a Pau
 lo nusq; legit in scripturis. Q; si pter scripturas Luther⁹ uelit
 quicq; testimoniū producere, nō est æquū ut id ei suffrageat, cū
 is aduersum se nihil pter scripturas dignet admittere. Cæterū
 neq; Paulus nisi q; rarissime baptizauit, quæadmodū & ipse de
 seipso testat̄. I. ad Corin. I. dices. Nō misit me Chrūs ut bapti
 zarē, sed ut euangelizarē. Ad hæc in actis ca. 16. tradit, q; po
 steaꝝ a Barnaba Paulus fuisse separatus, is Timotheū apud
 Lystrā repperisset, matre ch̄riana, prognatū, & iā discipulum
 factū. Quo satis enitet eū ante fuisse baptizatum.

XXXIII

Acto. 16

I. Timo. 5

I. Timo. 3
 Timothe⁹ fu
 it ep̄s ordina
 tus cū potesta
 te consecran
 di alios.

¶ Paulus igit̄, ut illic a ſta tradunt, allumptū fecū Timothe
 um propter Iudæos circumcidit, & eodem ceu ministro, non
 paucos dies, utebat̄, ut experiret quid eſſet in homine. Nā &
 hoc ipsum seruare uoluit, quod & alijs mandauit obſeruandū
 Iussit em̄ eidē Timotheo iā ep̄o facto, ne cito manus cuiq; im
 poneret. Id qd̄ haud dubie pro ordinādis, & nō pro baptizan
 dis, fieri iussit, quū credētes euestigio baptizari solebant. Sed
 & pro diaconis p̄cepit eidē, quaten⁹ probarent̄ primū, ac sub
 habuit secū, nimirū ut periculū eius faceret. Postea uero quū
 eſſet probatus, manuū suaꝝ impositione cōſtituit ep̄m, & ec
 clesiæ p̄fecit, eundēq; potestate donauit alios ita cōſecrandi.
 Nā priori ep̄la ca. 5, uetus ne cuiq; ipſe temere manus impo
 neret. Neq; dissimiliter idē ipſe Paulus Titum ep̄m cōſtituit,